

AIBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Țare in fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	△ P. Dulfu
G. Coșbuo	V. S. Moga
G-ral P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
G. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	▽ C. C. Pop.-Tașoă.

NICOLAE LUPAȘ

24, Calea Victoriei, București.

■ PALARII, PALARII, PALARII ■

mel și tari, culori și negre

primesc zilnic

Noutăți diferite.

■ GHETE, GHETE, GHETE ■

pentru Dame, Bărbați și Copii

Fabricațiune proprie

Atelier special pentru comenzi

Primesc blănării în păstrare.

52-28

A P E L

Comitetul pentru înființarea unei biblioteci populare pe lângă școala de băeți din Câmpina, compus din :

Președinte, **B. P. Hășdău.**

Membri: *I. T. Ionescu*, primrul orașului Câmpina. — *Dr. S. Aisinman* și *L. Winkler*, directorii societății «Steaua Română». — *G. Ștefănescu*, exploatator de petrol și fost primar. — *H. F. Braun* și inginer *C. Mircea*, directorii societății «Câmpina-Moreni». — *Dr. N. Ruban*. — Avocatul *G. Dumitrescu* și *C. R. Bărbăcioru*, cel d'întăiu juriconsult, și cel de al doilea inginer șef la soc. «Steaua Română». — *D. Ștefănescu*, judecătorul de pace, al pl. Prahovei. — Ing. *G. Ciobanu*, președintele Uniunii măștrilor sondori. — Inginer sondor *P. H. Paul* și directorul școalei de băeți *An. Scripcă*, casier și bibliotecar,

fac un călduros apel la librării, editorii și autorii din țară, ca să dăruască bibliotecii : cărți, reviste etc. care ar pnteja ajuta la luminarea mulțimei din acest centru al industriei petrolifere.

Toate cărțile pe cari d-nii librării, autori, editori și voitori de bine, ar voi să le dea pentru această bibliotecă, sunt rugați să le trimită *Administrației revistei noastre str. Mântuleasa, No. 9, București*, pe care comitetul de mai sus, a însărcinat-o cu strângerea cărților ce se vor dăru.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 6
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunșuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

N. Rădulescu-Niger, Carol I pe câmpiile Bulgariei. — I. Kallinderu, Cuvântare la Congresul de arte industriale. — P. S. Pimen, Circulară către preoții eparhiei Dunării de jos. — P. Gârboviteanu, Cântarea sau muzica. — R., Convorbirile bunicului. — Pavilionul Domeniului Coroanei la Expoziția Generală română. — Gh. Munolescu-Văleca, Pregătirea locului pentru semănatul cartofului. — Dela sate. — Ploești. — Părerii și propunerii: O serbare periodică a României; Balurile în localurile școalelor rurale. — Cronica săptămânii. — Informațiuni.
 Sfaturi: Semn sigur când are să fete vaca. — Ingrijiiți de pițgoi.
 Ilustrațiuni: Muzica și pictura. — Pavilionul Domeniului Coroanei la Expoziție. — Vedere din Expoziția generală din București. — Cum se transportă butuci din pădurile Domeniului Coroanei. — Gara din Ploești. — Vedere din Ploești.

Carol I pe câmpiile Bulgariei

— După un pătrar de secol (I). —

Sa Plevna. Vântul bate. Prin aer șoapte sboară
 Iar crucile de piatră le-aud și se 'nfiară.
 Tresare-adânc țărâna mormintelor în care
 Vitejii României dorm gloriosul somn
 Al nemuririi.—Plevna, loc sfânt de neuitare,
 Tu simți apropierea acelu Mare Domn
 Ce-a fost, în ceasuri grele, hotărîtor de soartă,
 Dând armelor creștine puteri de-a birui
 Și unui neam, spre-a'și duce pe-a re'nvierii poartă
 Pași siguri de'nchegare ca Stat ce va trăi.

S'apropie de tine, El, Carol, Domn și Rege,
 Să mai revadă locul de jertfe glorios,
 Și sufletul Său mare din amintiri culege
 Puternice emoții în drumul Său pios.

(1) Inspirație după tabloul din palatul Artelor dela Expoziție, înfățișând pe Rege la Plevna, în 1905.

Sosește. . . Iată locul! — și lacrimi rouează
 Regești-I ochi, în cari, de-a rândul re'nviează
 Durerea pentru jertfa de sânge românesc,
 Mândria biruinții, curajul ostășesc,
 Și zarea de lumină a orei viitoare
 De libertate-a Țării acum liberătoare!

De-odată-acele șoapte prin aer în sburare
 S'adună, se îmbină, în glasuri se prefac,
 Iar crucile se mișcă și printre ele-apare
 Noean de chipuri; brațe s'agită, se desfac:
 — «*Trăiască Vodă Carol!*» vijelios răsună
 În noaptea furtunoasă acele glasuri mii,
 — «*Trăiască România!*» — și 'n juru I se adună
 Ostași ce poartă semnul măreței vitejii.
 Nu s'au răbdat în țărna mormintelor; cu dor
 Veniră să aclame și-acum pe Domnul lor!

Și le grăește Carol: «De mult ni-i despărțirea
 Și dor mi-eră de locul în care nemurirea
 Vă ține ca ostateci ai gloriei. — Prin voi
 Ni-i Țara ne-atârnată, iubii Mei eroi,
 Și către-a sa menire pe care și-o 'nțelege
 Ea merge cu pași repezi sub sceptrul Meu de Rege!
 Copii, ea nu vă uită cum nu vă uit nici Eu;
 Prin Mine acum vă vede întreg poporul Meu.
 «Trăiască-v'amintirea! Trăiască România!»
 — «Trăiască-al nostru Rege! Trăiască Dinastia!»

O clipă. . . și magia momentului dispare. . .
 Doar vântul pierde 'n spațiu, o ultimă vibrație.
 Pe crucile de piatră, Monarhu 'nduioșat
 Urmează să privească trecutul depărtat,
 S'asculte ale luptei îngrozitoare-acente,
 Să retrăiască 'n minte istorice momente,
 Și 'n tainica tăcere ce spațiul o cerne,
 Pe-a Sa înfățișare măreață se așterne
 A gloriei lumină ce-o va păstră în veci.
 Etern e Carol-Rege. . . Tu, vreme, poți să treci!

N. Rădulescu-Niger.

Cuvântarea rostită de D-l Ion Kalinderu

în ședința congresului de arte industriale și meserii din 26 Septembrie 1906.

Doamnelor și Domnilor,

În ședința de ieri, după afabila propunere a d-lui Dr. Hurmuzescu, delegat al d-lui Ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice, ați binevoit a mă aclamă Președinte de Onoare al congresului dumneavoastră.

Mișcat de această deosebită cinste, n'am putut decât să vă exprim via mea recunoștință, și în câteva cuvinte, să arăt progresele realizate de o țară vecină, Ungaria, în artele industriale și mai cu seamă în industria mică.

Am călătorit mult în această țară. Am vizitat împreună cu agenții Domeniului Coroanei, multe stabilimente industriale, mai ales din cele în legătură cu agricultura, pentru a mă orienta și vedea ce se poate introduce pe Domeniile Coroanei.

Trebue să recunosc, că peste tot am fost bine primiți, și că ni s'a arătat cu plăcere ceea ce doriām să vedem.

Anul acesta, cete, când de sute, când de mii de frați români din Regatul vecin, au venit să ne cerceteze. Fac urări ca primirea ce au avut expozanții și vizitatorii maghiari, să fie fericite îndrumări, la relațiuni cordiale între neamurile cari populează Ungaria.

Sper că distinșii bărbați de stat Unguri vor recunoaște că Românii din Ungaria sunt buni patrioți cari iubesc ca și conlocuitorii lor patria comună, precum am văzut eu însumi în numeroasele mele călătorii, și că nimic nu stă în cale pentru a strică concordia ce trebue să lege cele două popoare. Aceste sentimente de lealitate politică, nu sunt cătuși de puțin turburate de iubirea de neam care e firească și neștearsă în inima omului.

Pot să spun că și puținii colegi iubiți și stimați ce avem la Academie printre Românii din Regatul învecinat, exprimă totdeauna respectul și devotamentul ce le insuflă Regele lor și iubirea lor de patrie.

Cunosc în deajuns această țară, pentru a putea afirmă că ne poate servi de pildă.

Pe lângă ea, trebue să studiem de sigur, și să luăm exemple, și dela alte țări mai înaintate, la care au recurs la rândul lor vecinii noștri.

Totul e să știm să alegem, unde găsim ceea ce se potrivește mai bine țării și firii poporului nostru, în sfera d-v. de activitate.

În multe privințe pildele din Ungaria și din Bucovina ne sunt mai indicate, fiind că se aseamănă cu noi, atât ca

poziție geografică cât și ca populațiune. Dovada o avem la frații noștri de acolo, care practică cu succes și pe o scară întinsă industria mare și mică.

La noi, industria e la începutul ei. N'avem decât foarte puțini meseriași, iar dintre săteni aproape de loc, deși se plâng că n'au destule mijloace de traiu.

Nu intru în amănunte în ce privește această împrejurare despre care am vorbit pe larg la congresul corpului didactic și la cel al științelor sociale, cari s'au ținut de curând, dar va trebui să se țină seamă de dânsa, pentru ca îndrumarea ce se va da industriei și meseriilor să fie de adevărat folos.

Țăranii noștri sunt și puternici și destoinici. În unele privințe sunt chiar superiori orășenilor, așa încât, îndemnându-i și înleznindu-le învățarea meseriilor, țara va câștiga atât ca bună stare generală, cât și ca progres pe acest teren.

Nu intru nici în discuțiunea mijloacelor mai practice pentru dezvoltarea meseriilor, căci aceasta o faceți d-v. cu mai multă competență.

De altcum, statul le dă de mai multă vreme o deosebită atențiune, îndreptând o bună parte din învățământ către meserii, de care avem tot atâta trebuință ca de celelalte profesiuni.

Învățământul profesional superior e de asemenea la oarecare înălțime.

Imi permit numai a aminti învățământul practic, adică de ucenicie, care e foarte răspândit și căruia Ungaria datorează generalizarea meseriilor ei. Acesta mi se pare chiar mai nimerit pentru îndrumarea sătenilor, dacă e însoțit firește de cursuri teoretice seara și sărbătoarea, și ocrotit de o regulamentare potrivită.

În privința lui însă, va trebui să se studieze nu numai ceea ce a făcut Statul, ci și măsurile luate de comună, de corporațiuni, de asociațiuni diferite, și chiar de particularii din alte părți.

Nu mai departe decât în Brașov și Sibiu sunt asociațiuni cari au primit donațiuni însemnate, și cari n'au alt scop, decât îndrumarea și ajutorarea ucenicilor la diferite meșteșuguri. Când sfârșesc învățătura, le înleznesc călătorii în centrele mari industriale, iar altora le procură uneltele trebuincioase pentru a-și putea începe profesiunea.

În siârșit, să sperăm că în curând și cu dezvoltarea crescândă a industriei, vom avea o legislație ocrotitoare a muncitorilor din fabrici și ateliere, care și dacă nu exercită profesiunea pe socoteala lor, alcătuesc totuși un factor însemnat în dezvoltarea și progresul industriilor. Nu trebuie uitată nici asistența în caz de accidente sau bătrânețe, care a luat o mare dezvoltare în cele mai multe țări. Și în această privință avem un material bogat de studii și experiențe.

din cari se poate alege și adopta pe cele mai potrivite. La noi asistența e cu atât mai necesară, cu cât poporul e foarte impresionabil la nenorocire.

Mai sunt apoi oficiile de muncă și alte instituțiuni, care să favorizeze îmbrățișarea meseriilor.

Prin stăruință și spirit de concordie veți ajunge la țelul d-v. spre binele țării, mai cu seamă având în fruntea d-v. bărbați luminați și devotați, ca d-nii C. Alimăneșteanu, arhitect G. Sterian, Inginer C. P. Panaitescu, arhitect St. Burcuș, D. Moisescu, Marin Alexandrescu și alții a căror nume cu mult regret îmi scapă.

Călduroasa cuvântare a d-lui Dr. Hurmuzescu v'a dovedit că și statul vă poartă un viu interes și vă dă tot sprijinul pentru a progresa.

Fac dar, Doamnelor și Domnilor, din suflet urări pentru înflorirea meseriilor și industriilor, care au luat și ele parte la puternica regenerare, pregătită prin mișcările din 1821 și 1848 și condusă cu devotament și înțelepciune de iubitul nostru Soveran, a cărui neasemuită Domnie o serbăm.

Trăiască M. S. Regele !

Trăiască M. S. Regina !

Să trăiască AA. LL. Regale Principii Moștenitori cu Augusta Lor Familie !

Circulara P. S. Pimen al Dunării de jos către preoții acelei eparhii privitoare la zidirea unui «Azil de copii orfani».

Prea cucernice părinte,

Cunoscut vă este că unul dintre scopurile urmărite de societatea clerului «Solidaritatea» din eparhia Dunării de jos, este înființarea unui «Azil pentru văduvele și orfanii preoților decedați». De asemenea vă este cunoscut, că, în dorința nemărginită ce avem de a vedea acest scop atins cât mai curând posibil, am înființat așa numita cărămidărie figurată a societății «Solidaritatea», imprimând un milion de cărămizi figurate, în două serii: A și B.

Deși anii trecuți, din pricina lipsei adusă în țara noastră de cumplita secetă ce ne-a bântuit, n'au fost tocmai prielnici acestei întreprinderi filantropice creștinești, totuși dăm slavă lui Dumnezeu că ne-a ajutat să desfacem $\frac{1}{7}$ din cărămizile figurate, încasându-se aproape 15.000 de lei, sumă depusă astăzi la Casa de Depunere și Consemnațiuni.

Acum însă, în acest an însemnat din viața noastră, când toată suflarea românească, nu numai din patria noastră, ci și de pretutindenea, sărbătorește cu atâta dragoste de neam, îndoitul jubileu de 40 de ani de Domnie fericită a M. S. Regelui nostru Carol I și optsprezece sute de ani dela venirea și așezarea stră-

bunilor noștri pe frumoasele plaiuri ale Carpaților și în mănoasele văi ale Dunărei, — vrut-a Bunul Dumnezeu să ne binecuvinteze de sus, cu daruri bogate, acoperind câmpiile, văile și dealurile cu roduri minunate, din cari s'au umplut hambarele și cămările noastre de toate bunătățile și făcând astfel ca sărbătoarea noastră românească să fie și mai mândră și mai plină de veselie și de bucurie.

Dar, oricât de sărbătorească și de îmbelșugată este acest an, totuși împrejurul nostru, printre cuvinte de bucurie, ici-colea se aud suspinele văduvii și orfanului sărac, care n'au avut nici unde semăna, nici unde seceră! Și cine poate deci înduleci traiul amar al acestora? Negreșit, ceice au primit daruri din mâna largă și darnică a lui Dumnezeu. Și precum noi, anii trecuți, priveam cu ochi rugători spre cerul secetos ca de aramă, așteptând picăturile cele de roadă aducătoare ale ploii, așa aceștia caută spre cerul inimii noastre, așteptând să primească dela noi roua milei și îndurării creștinești.

Acestea nu dau înboldul puternic a ne gândi neconținut la opera filantropică începută și ne fac să îndreptăm din nou la îndemnul nostru stăruitor către P. C. voastră, ca să puneți cea mai mare sârguință la desfacerea cărămizilor figurate, ce v'au mai rămas, «stăruind cu timp și fără timp» pela bunii și miloșii creștini, din enoria P. C. voastre ca din cele ce le-a dăruit Dumnezeu anul acesta, să jertfească câte ceva și pentru mângâierea văduvelor și orfanilor săraci. Cu chipul acesta, adunând ban lângă ban, vom putea strânge suma trebuitoare pentru zidirea Azilului și vom isbuti poate chiar în curgerea acestui an jubilar să depunem pe altarul țării acest așezământ filantropic, ca un dar prețios al carității creștine, pentru care veți avea plată dela Dumnezeu și recunoștință dela cei nenorociți, atât P. C. voastră, cât și toți bunii creștini care își vor deschide inima la îndemnul ce le veți face.

În nădejdea nestrămutată că îndemnul Nostru va găsi în inimile P. C. voastre și ale creștinilor ce păstoriți răsunetul corespunzător cu dorințele de care este mișcată inima Noastră, trimițându-vă a Noastră bine cuvântare episcopală, vă zicem: *la lucru și Dumnezeu să vă fie într'ajutor.*

Pimen al Dunărei de Jos.

Un semn sigur când are să fete vaca. Nu totdeauna putem ști sigur când are să fete o vacă, d. e., când o cumpărăm. Și de multe ori e bine să o știm, pentru ca să putem fi de ajutor, căci nu totdeauna e semn sigur că vaca are să fete în curând, dacă pulpa va fi țapănă, dacă vițelul va bate în corpul vacii, dacă în fâțe va fi lapte, și așa mai departe. Cel mai sigur semn este vâna care începe la rădăcina cozii și merge spre osul exterior al trupului vacii. Dacă această mică vână este încă vârtoasă și țapănă, vaca nu va lăta curând. Dacă este însă moale, vaca va lăta de sigur în 24 ore, iar dacă vâna va fi pierit de tot, atunci vaca va lăta în câteva oare.

Cântarea sau Muzica.

I.

Au venit să vadă expoziția națională și Capitala Regatului român, mii și mii de frați de-ai noștri, de peste hotare. Am stat de vorbă cu mulți din ei, pentru că în număr de câteva sute au fost găzduiți, începând dela 1 August, numai în localul școalelor Societății pentru învățătura poporului român, unde sunt director. Multe mi-au spus dela ei: și de bine și de rău, și de bucurie și de durere! Din toate se vede și se simțea însă un lucru: dragostea de neam și de tot ce formează ființa neamului și credința înflăcărată într'un viitor strălucit al acestui neam românesc!

*

M'am ținut de frații noștri cât au stat în București și m'am dus și la Arenele Romane dela expoziție, unde cu cea mai mare sfințenie și căldură sufletească, am ascultat rând pe rând corurile celor din Banat, din Transilvania și din Bucovina. Ne-au spus în melodii armonioase tot trecutul lor, tot dorul sufletului lor și la urmă de tot, dorul lor s'a unit cu dorul nostru celor de aici și au cântat cu toții imnul neamului: *Trăiască Regele!* Măreția momentului nu se poate spune cu vorbe! Mărturisesc că am fost atât de mișcat, atât de sguduit sufletește, că n'am putut să-mi rețin lacrămile! O asemenea manifestare națională în jurul steagului tricolor, n'am mai văzut în vieța mea!

*

Frații noștri de peste munți cultivă cu cea mai mare seriozitate și tragere de inimă, Cântarea și în deosebi Cântarea națională. Și cu drept cuvânt, pentru că cultivarea cântării naționale e tot una cu cultivarea idealului național. Prin nimic nu se poate mai bine ține strâns sufletul neamului ca prin cântare; prin nimic nu se poate mai bine cultivă solidaritatea națională ca prin cântare. De aceea laudă și cinste fraților noștri; laudă și cinste măștrilor Dima, Mureșianu și mai cu seamă lui Vidu! Ei ne-au învățat și pe noi ce trebuie să facem!

*

Cântarea a fost considerată din cea mai îndepărtată vechime ca o artă dumnezească, pentru că numai ea e în stare să transforme viața sufletească a omului, să-l facă mai bun, să-l înalțe către Dumnezeu. De aceea toate popoarele vechi au cultivat-o cu o deosebită îngrijire: Egiptenii și Indienii, Asirienii și Evreii, Grecii și Romanii. Grecii în

Muzica și Pictura.

deosebi au creat chiar legende asupra roadelor Cântării. Cine nu cunoaște frumoasa legendă despre *Orfeu*, pe care *Phrixos* l-a luat cu sine în expedițiunea *Argonauților*, cum că el avea atâta farmec în cântare, în cât fiarele sălbatice:

se îmblânziau, arborii începeau să joace și răurile se opriau din cursul lor? Nu se spune tot despre el, că a putut prin fermecătoarea sa cântare să adoarmă pe *Cerber*, neînvinsul păzitor al infernului? La creștini, *Arie* ereticul, n'a putut să-și răspândească periculoasele sale învățături și să-și înmulțească tovarășii decât numai prin cântări și prin diferite procesiuni religioase însoțite de cântări, așa că sf. Ioan Gură de Aur, văzând marea primejdie pentru Ortodoxism, a trebuit să-i răspunză cu aceleași mijloace.

Luther, marele reformator, se exprimă foarte frumos și cu multă căldură despre roadele cântării. «Am iubit totdeauna cântarea, zice el, și n'ași da pentru nimic în lume puținul pe care-l știu. Cântarea e un fel de disciplină: ea face pe oameni mai blânzi, mai virtuși, mai înțelepți. Cântarea e cea mai frumoasă dintre arte și cel mai bun dintre toate exercițiile. Poate fi cineva sigur, că va găsi sămânța unui însemnat număr de virtuți în sufletul acelor, cari iubesc cântarea. Spun cu cea mai mare convingere, că după Teologie, nu poate fi artă asemenea cântării sau muzicei.» Entuziasmul pe care l'a produs cântarea reînviată în Apus de Luther a fost de așa fel, în cât un mare scriitor catolic s'a exprimat, că *Luther a făcut mai mare rău Catholicismului prin cântece decât prin învățatură.*

P. Gârboviceanu.

Ingrijiți de pițigoi! Una dintre cele mai folositoare pasări pentru gospodari este pițigoiul. El petrece iarna la noi și în acest timp aduce foloase neprețuite prin aceea că stârpește o mulțime de omizi, ouă de omizi și larve. De aceea e foarte bine să apropiem cât se poate de mult această pasăre de noi, mai ales în timp de iarnă. Cel mai iubit nutrimânt al pițigoiului este floarea soarelui. Deci e bine să ținem pe lângă casă câteva bâte de floarea soarelui cu semințe cu tot, pentrucă în felul acesta să se țină această pasăre pe lângă noi. E bine să facem așa: toamna vom tăia câteva bâte de floarea soarelui cu sămânță cu tot și le vom așeză în curtea casei, d. e., printre lățeții gardului dela grădină. Câteva părechi de pițigoi vor sta iarna întregă pe lângă casă și culegând semințele, vor strânge și toate insectele cu larvele lor de pe pomii din grădină. Pițigoiii pătrund cu biocul lor până în cele mai ascunse găuri pe sub coaje și vor stăpi totul ce este insect stricăcios pentru pomi.

Convorbirile Bunicului.

(Mici dialoguri și povestiri scrise pentru copii, dar pe cari le pot citi și oameni mari. Inspirat după cartea lui Macé: „Histoire d'une bouchée de pain“.)

Bunicul. — Fiindcă am auzit că ai fost cuminte zilele astea, ți-am adus câteva prăjituri.

Nepotul. — Îți mulțumesc, bunicule; am să le mă-nânc cu mare poftă și am să fiu cuminte și de acum înainte.

B. — Ia spune-mi, știi tu pentru ce mă-nânci?

N. — Fiindcă prăjiturile sunt bune.

B. — Adică numai prăjituri mă-nânci tu?

N. — Ba și bucate la masă.

B. — De ce mă-nânci bucate?

N. — Pentru că mi-e foame.

B. — Știi de ce ți-e foame?

N. — Ba... nu.

B. Dar știi să-mi spui de ce ți-au rămas mici hainele de anul trecut?

N. — Fiindcă am crescut.

B. — Cum ai crescut? Ți-ai adăogat ceva la mâini ori la picioare? Cum s'au făcut mai lungi?

N. — Nu știu.

B. — Vezi bine că din afară nu s'a adăogat nimic. Trebuie să fie atunci ceva din năuntru care face să crească mâinile, picioarele, tot corpul. Acum vre-o doi ani aveai alți dinți, cari ți-au căzut și ți-au crescut alții. Asta tot dinăuntru a venit. Trupul singur lucrează la creștere; iar materialul de lucru este mâncarea. Nici nu-ți vine să crezi că pâinea, carnea, ouăle, fructele și tot ce mă-nânci tu au ajuns să se facă oase și carne și sânge în trupul tău. Dacă n'ai mâncă, n'ai crește; ba ai și muri. Și cum ești tu, este și pisicuța ta. Ia uită-te, e tot așa de mare ca anul trecut?

N. — Ba nu; a crescut; acum e mare.

B. — Ba și pomii sunt tot așa.

N. — Cum, bunicule, și pomii mă-nâncă?

B. — Firește; numai bucatele lor sunt altele de cât ale oamenilor și ale animalelor.

N. — Cum mănâncă pomii?

B. — Cu rădăcina sug din pământ zemuri; cu frunzele adună din aer ce le trebuie pentru ca să crească. Dar să vedem întâiu cum se petrece lucrul la copii, la oameni. Ia spune-mi, cum mănânci tu pâinea?

N. — Cum?... Rup câte o bucățică și o bag în gură.

B. — Așa!... Asta o vezi și o știi, dar ce se petrece cu dumaticatul de pâine și cum ajunge el ca să-ți dea putere de viață și să te facă să crești, nu știi.

N. — Nu...

B. — Ei, dacă vrei să fii cuminte, îți voiu spune încet încet povestea acestui dumaticat de pâine.

R.

PAVILIONUL DOMENIULUI COROANEI

LA

EXPOZIȚIA GENERALA ROMÂNĂ.

Expoziția națională din București este acum în epoca cea mai interesantă. Vremea frumoasă de toamnă a adus în capitală un mare număr de vizitatori și zilnic sute și sute de oameni se plimbă prin alee, cercetează pavilioanele și admiră pitorescul clădirilor și minunata situațiune a acestei expoziții.

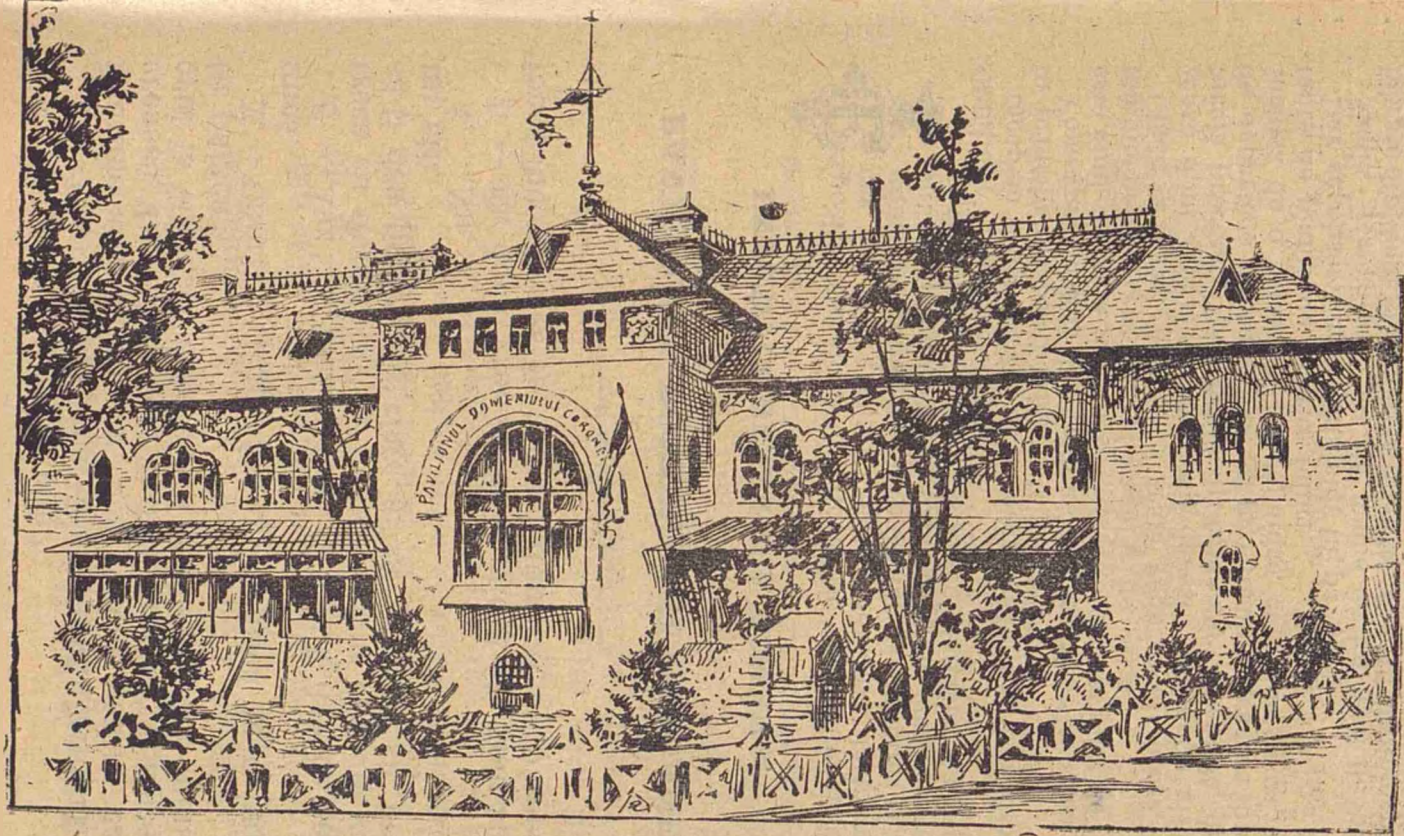
Incepem și noi a arăta, cu oarecari amănunte, cele cuprinse în principalele pavilioane,

Vom vorbi astăzi de pavilionul Domeniului Coroanei, care este unul din cele mai bine întocmite și mai plin de învățăminte pentru cercetătorul băgător de seamă.

Clădirea însăși, precum o arată vederea alăturată, realizează tipul unei mari case gospodărești. Concepția arhitecturală precum și proporțiile în cari este executată, produc de departe o impresie plăcută privitorului, grădina din față, închisă de o frumoasă împrejmuire, cuprinde soiuri importante de plante de diferite feluri.

Dar să observăm ce întâlnim în pavilion.

Secția *silviculturii* ne dă probe de tot felul de obiecte lucrate din lemn în atelierele diferitelor moșii ale domeniului: putini și hârdae de stejar, albi și donițe, greble și lopeți, ciubere și linguri. Toate înfățișerile pe cari industria lemnu-

Pavilionul Domeniului Coroanei la Expoziția generală română.

lui poate să le aibă, se întâlnesc în expoziția de care ne ocupăm. Vom vedea aici scânduri obișnuite de diferite dimensiuni, dar vom vedea și scânduri pregătite cu o artă deosebită pentru mobile de tot felul și pentru funduri de pian. Acestea din urmă se exportează în străinătate și sunt foarte prețuite de fabricanți.

În secția pădurilor intră și *vânătoarea*. Un colț de pădure ne arată animalele sălbatice cele mai importante cari se vânează pe domeniile Coroanei: lup și vulpe, bursuc și jder, vidră și răs, mistreț și urs, vultur și erete, și altele, artistic împăiate și artistic așezate în poziții potrivite cu obiceiurile vieții lor.

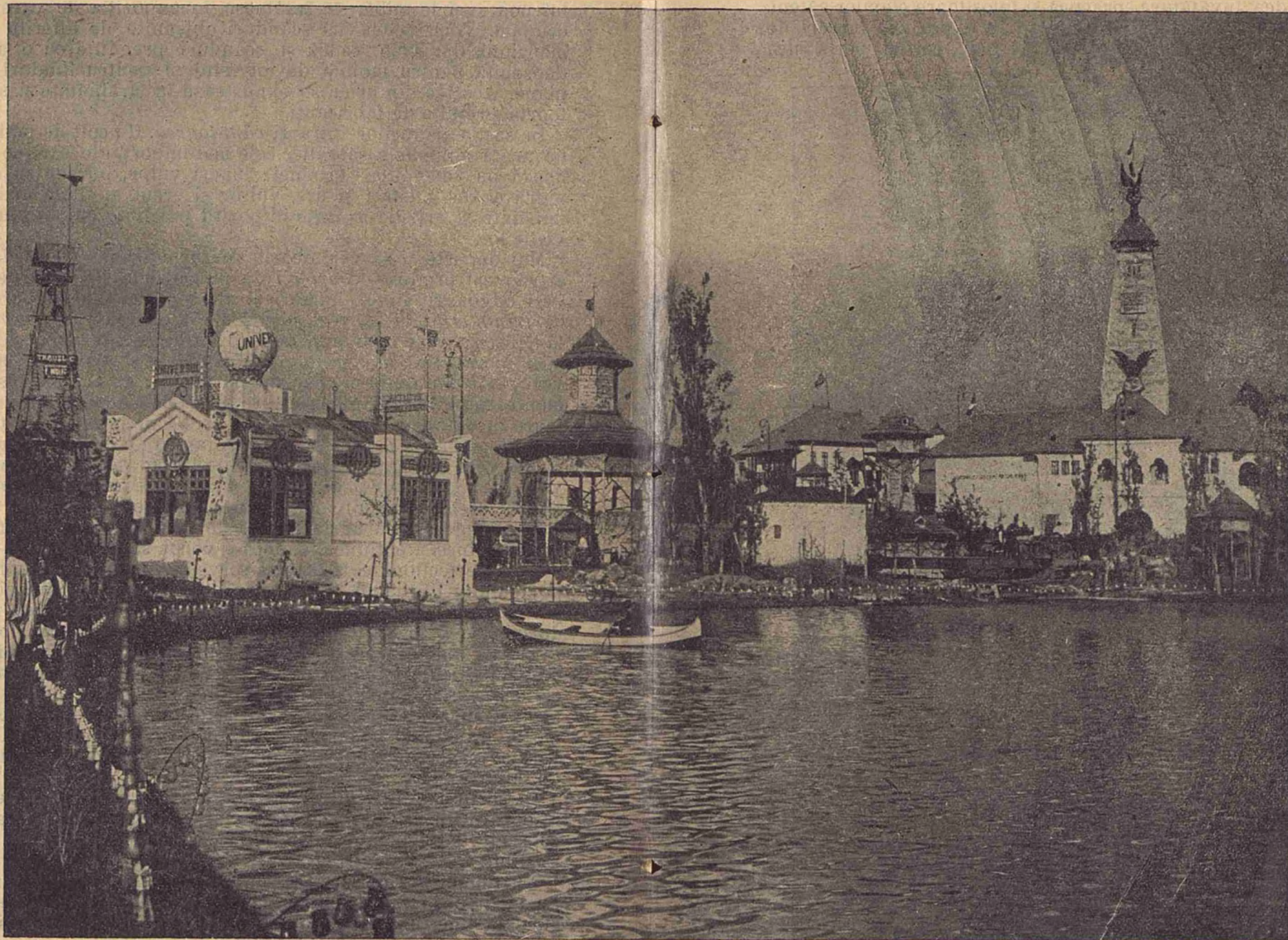
Mai departe ai să vezi obiecte de turnătorie și de fierărie; ai să vezi produsele *carierii* de piatră dela Bușteni; ai să vezi odgoane, chingi, hamuri și alte produse ale atelierelor de *fringherie*; ai să vezi coșuri ale atelierelor de *împletituri*; ai să vezi mobile și obiecte de casă mai mari și mai mici lucrate în atelierelor de *strungărie* și *lemnărie*; ai să vezi *perii* din atelierul special dela Mălini; ai să vezi instrumente, fotografii, planuri și reproduceri de clădiri, toate privitoare la *cultura viei*; ai să vezi probe de borangic și țesături de mătase; ai să vezi *stupi* și faguri de diferite sisteme; ai să vezi o bogată colecțiune de obiecte de *olărie*; ai să vezi, în fine *covoare*, scoarțe și pânzeturi, semne ale unei industrii casnice stăruitoare și bine conduse.

Dar, negreșit, că agricultura este partea care ne atrage cu deosebire atențiunea, fiindcă e vorba să se vadă aici mijloacele perfecțiune de care se servește corpul agricultorilor domeniului Coroanei. Acest corp de oameni instruiți și experimentați, toți Români, sub conducerea și privegherea neadormită a d-lui Kalinderu, au putut nu numai să transforme în câțiva ani fața acestor moșii — înainte date în arendă — dar să influențeze împrejur și în depărtare chiar pe mulți agricultori ca să asculte sfaturile științei agricole. Mai mult și mai prețios, au izbutit să schimbe starea țăranului din satele acelor moșii, nu numai să i-o îmbunătățească, dar să-l facă a deveni el însuși un agent de propagandă pentru nouăle sisteme de cultură.

În secțiunea agriculturii, pe lângă probele de cereale, sunt fotografii de instalații de gospodărie rurală, de mașini agricole, etc., sunt planuri și reproduceri în mic ale caselor, magaziiilor, etc.

Nu numai agricultura, nu numai mica și marea industrie au făcut progrese însemnate pe Domeniile Coroanei; dar instrucția tinerimii a preocupat în mod deosebit și statornic pe administratorul acestui domeniu.

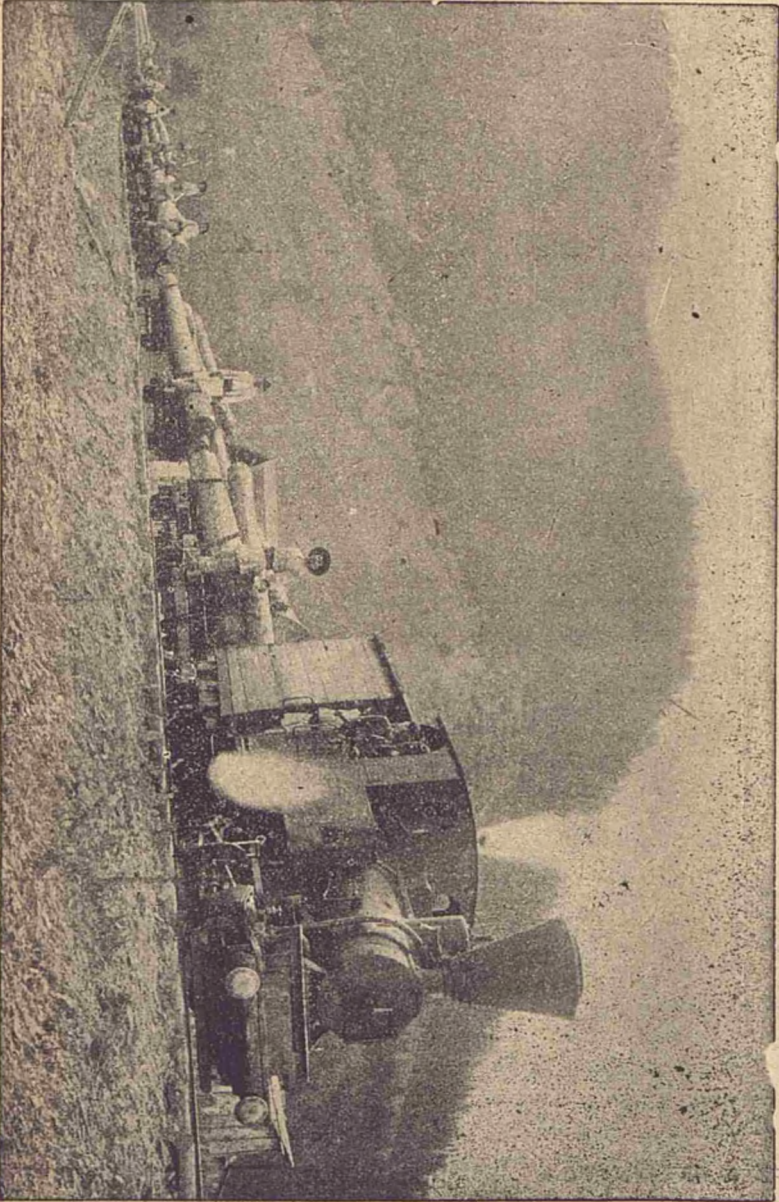
Localuri de școli s'au clădit peste tot, încurajări deosebite s'au dat învățătorilor harnici, copiii au găsit toate mijloacele ajutoare pentru a-și înmulți cunoștințele. Trebuie însă să menționăm deosebit atelierelor școlare, căci sunt me-

Vedere din Expozițiunea Generală din București.

nite să dea învățătură practică și folositoare elevilor săteni. Rezultatele acestor ateliere se văd în expoziție: lucrări de traforaj, de pirogravură, pălării de paiu, coșuri, perii, etc.,

Cum se transportă butelul din pădurile Domeniului Coroanei.

toate executate de mâinile copiilor, lucrătorii bine pregătiți de mâine.

Să pomenim deosebit secțiunea *teatrelor sătești*. Multă

vorbă s'a făcut despre această încercare făcută întâiași dată pe câteva școli de pe Domeniile Coroanei. Putem zice însă că astăzi ideea pornită de acolo a fost adoptată și de Stat și nu puține sunt școlile sătești în cari se dau reprezentații — modeste, potrivite cu condițiile locale — în cari copiii sau chiar adulți absolvenți ai școalei recită poezii patriotice sau vesele, reprezintă scene istorice sau umoristice.

*

Acestea sunt câteva din cele mai însemnate lucruri cari atrag atenția în pavilionul Domeniului Coroanei.

Acest Domeniu datează din 1884. El se compune din 12 moșii, oferite regelui de Parlamentul țării.

Administrația domeniului întrebuintează cele mai perfecționate mijloace de cultura pământului; ea ridică valoarea pământului prin secări de mlaștine, irigații, etc, face drumuri și sosele; ea înființează și întreține industriile anexe ale agriculturii; crește și încurajează pe săteni a crește și a îmbunătăți rasele de vite; exploatează pădurile după regulile date de ministerul Domeniilor

În ce privește pe locuitori, ea poartă de grijă ridicării lor materiale, intelectuale și morale, prin agenți — Români — aleși din absolvenții școalelor speciale din țară și din streinătate.

Pregătirea locului pentru semănat cartoful.

¶ Am văzut în articolul din No. trecut că dela pregătirea locului, atârnă rodirea cartofului. Toate locurile — deosebit de cele nisipoase în care apa poate pătrunde ușor — trebuie arate toamna în lunile Octombrie, Noiembrie și Decembrie, dacă pământul nu este în ghețat, de cel puțin 25 cm.; dar nu numai cele de cartofi ci toate locurile pentru semănăturile din primăvară, arate adânc din toamnă, înbogățesc gospodăria săteanului, aducându-i o mulțime de foloase, dintre cari cele mai mari sunt:

1) Prin înghețul și desghețul din iarnă, pământul arat degeră, se frăgezește, se mărunțează ca și nisipul și în astfel de pământ nu trebuie multă putere pentru a-l munci, căci lucrătorul trage sapa prin el ca și prin cenușe și în loc să se întrebuinteze la prășila unui pogon 10 lucrători pe zi, se întrebuintează numai 5 lucrători, căci se poate prăși foarte ușor.

2) În pământul arat toamna adânc, apa din ploile și zăpezile din iarnă se scurge în jos, trece prin tot pământul arat, pătrunde și în cel ne arat unde se înmagazinează, făcându-se ast-

fel o rezervă sau o strânsură de apă, care în timpul celor mai cumplite secete, aduce umezeală semănăturilor. Fapt este că de mai mulți ani, vara suntem lipsiți de ploii și de acest fapt trebuie să se țină multă socoteală, căutându-se a se prinde apa din ploile și zăpezile din iarnă, prin mijlocul arăturilor adânci din toamnă. Anii secetoși din urmă, ne-au încredințat că apa în agricultură este un capital și cel mai de seamă, pe care fiecare plugar să pună cel mai mare preț, păstrând acest însemnat capital, prin arăturile adânci de toamnă.

3) Numai toamna s'ar putea face arături bune și adânci, pentru că atunci boii sunt puternici, fiind bine hrăniți, apoi săteanul are și timp, căci n'are altceva de făcut în grabă la gospodărie; pe când primăvara, boii es slabi din iarnă, și săteanul are multe lucrări de făcut acum; apoi adesea ori se întâmplă ca vitele să fie bolnave de durere de gură și piciorare (febră aftoasă) boală care bântue numai primăvara în timpul arăturilor.

4) Prin arăturile de toamnă se sparg cuiburile cu ouă ale multor viermușori, cari fac semănăturilor stricăciuni mari.

5) Pe cât sunt de priincioase în timpuri de secetă arăturile adânci din toamnă, tot pe atât sunt de priincioase și în timpuri de ploii multe, căci prisosul de apă se strânge în josul pământului, fără ca să băltească vre-odată deasupra pe ogor și să înece semănăturile.

Pe lângă cele arătate mai sus, sunt nenumărate foloasele aduse de arăturile adânci din toamnă în tot cursul anului, prin economia de timp și de brațe, trebuincioase pentru vară.

Primăvara, peste arătura din toamnă, este trebuincios să se mai are odată la suprafață, adică cam de 15 cm. — și dacă se poate în curmeziș — pentru a rupe și stărpi toate buruenile, a înlesni pătrunderea aerului, în lipsa căruia semănăturile s'ar pipernici, și a face loc grapei.

În urma arăturii de primăvară, trebuie să se grăpeze. Timpul pentru grăpat să se aleagă totdeauna când pământul este svântat — înflorit — pentru a nu se prinde de grapă făcând grea munca vitelor. Numai când pământul este svântat, se pot cu ușurință adună cu dinții grapei toate rădăcinile buruenilor rupte, care dacă ar rămâne, ar prinde iar putere în pământ și s'ar hrăni pe socoteala semănăturilor. Buruenile se hrănesc dintr'o strachină cu țăranul; ele trebuiesc pe toate căile stărpite și o cale din cele mai nimerite, este și grapa. Pe lângă că grapa stărpește buruenile, ea mărunțează tot mai mult pământul, făcându-l ușor pentru muncă și prin mărunțire îl pune în stare să păstreze umezeala în el timp îndelungat.

Grapa trebuie să fie cu dinții de fier, pentru ca în mersul ei să poată cu ușurință sparge bulgării, nu numai deasupra ci și mai în jos. Grapa de lemn cu măracini, ce se întrebuintează pe alocurea, nu poate sparge niciodată bulgării și numai îi târăște dela un loc la altul. Este și grapa de măracini folositoare,

însă numai acolo unde pământul este mărunțit dela sine și unde este nisipos.

Atunci când săteanul se va folosi de grapă înainte de a semăna, el va face un pas înainte în economia sa, câștigând rod în-doit și va face multă economie de timp, prin ușurarea lucrului ce azi trebuie — din nepricepere — să-l facă cu brațele, cheltuind multă putere.

Odată pământul grăpat, se urmează cu semănatul și acolo unde se seamănă cartofi mulți, de bună seamă că munca cu sapa pe lângă că este oositoare, cere și timp mult. În alte țări unde sătenii seamănă cartofi mulți, cum la noi se seamănă porumb mult, nici odată lucrătorul nu intră cu sapa în ogor, ci numai cu unelte de muncă trase de vite. În acest scop, întâiu înseamnă ogorul cu niște linii trase în lungul și în latul locului, de un marcator. Marcatorul este făcut de fiecare plugar, dintr'un lemn pătrat ceva mai gros decât osia carului și în lungimea ce se potrivește fiecăruia. Pe o latură a acestui lemn, se pun niște dinți tot de lemn, lungi de 25 cm. mai lați decât groși și în depărtare de 60 cm. unul de altul, având de scop a însemna rândurile. La mijlocul lemnului pe care s'au bătut dinții, se prind două hulube, în felul celor dela o trăsură trasă de un cal și între acestea se înhamă un cal, care trage marcatorul peste tot în lungul și în latul ogorului de semănat și face astfel întretăeturi din 60 în 60 cm. peste tot ogorul precum și rânduri drepte în toate părțile, printre care rânduri cu toată ușurința se poate lucra cu unelte trase de vite. Prin mijlocul acesta s'ar putea înlocui semănatul porumbului în rânduri drepte cu mașina, peste tot acolo unde nu se poate avea mașină semănătoare, pentru a se putea răriți și acesta este mijlocul cel mai bun și simplu, pentru toți cei ce vor să semene cartofi mai mulți, iar cei ce seamănă mai puțin, îl pot semăna cu sapa în cuiburi ca de obicei.

Semănatul este bine să se facă dela 10—25 Aprilie.

Gh. Manolescu-Văleca.

DE LA SATE

Domnul Ilie Constandinescu, administratorul moșiei Vartopu-Caracula din jud. Dolj a dat două mari serbări școlare, pentru a se ajuta elevii lipsiți de mijloace din acea comună.

Stimați Cititori,

Răspândiți revista „Albina” în cercul cunoștințelor D-voastră.

PLOEȘTII

Manevrelor regale au avut de centru est timp orașul Ploești: aci s'au adunat trupele după manevre; aci s'a făcut defilarea. Tot cu ocazia aceasta M. S. Regele a pus piatra fundamentală a lucrării pentru canalizare.

Așezați la o depărtare de 60 kilometri de București, având o suprafață de 27 chilom. p., Ploeștii își datoresc originea Domnitorului Mihaiu-Bravul.

Până în 1596 eră acolo un sat. Viteazul Domnitor a vrut să clădească acolo un orașel unde să concentreze trupe spre a-și putea mai bine susține operațiile sale militare. A cumpărat deci locul dela săteni și le-a dat în schimb satul Baicoiu.

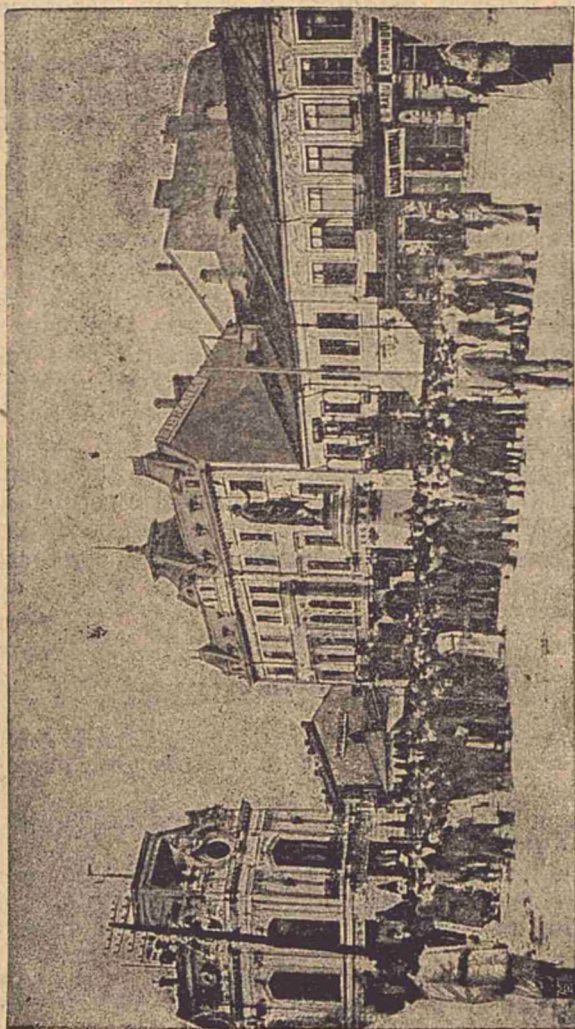
Gara din Ploești.

După Mihaiu, puterea militară a țării scade din ce în ce și orașul lui nu poate prospera. Nenorocirea lui cea mare a fost faptul că Domnitorul Alexandru Ipsilante l-a dăruit într-o bună dimineață unui vornic Enache Moruzi. Sub Domnitorul ce urmează, locuitorii dau jalbă și capătă libertate, însă cu venirea pe tron a unui Moruzi (Alexandru Constantin), pământul lor devine iarăși proprietate particulară și toate puterile de producție ale orașului sunt întrebuințate spre folosul proprietarului. Ploeștenii nu se lasă, ci încep un proces,

care ține până la jumătatea secolului trecut, până pe la 1840.

În cele din urmă dreptatea lor a triumfat și în a doua jumătate a secolului XIX, Ploeștii s'au ridicat în așa fel, în cât azi a ajuns unul din cele mai însemnate orașe ale țării.

În 1865 numără 26 468 locuitori; în 1885 numără 33.000, în 1899 ajunge la 43.687, iar astăzi peste 47.000.

Vedere din Ploești.

Cea d'întaiu școala se pare ca a fost a dascălului Barbu pe la 1776, dar în secolul XIX numărul lor s'a înmulțit. În 1839 găsim aci pe un profesor Mălureanu, în 1842 pe Gherasim Gorjan, autorul multor calendare și traducătorul Halimalei.

Afară de școala «normală» (cum se zicea pe atunci, adică «primară») a statului, erau și școli private. În 1842 se nu-

mărau 16; în 1845 erau 22 școli private, din cari 14 românești. Astăzi avem 22 școli publice, din cari 17 primare: 9 de băieți și 8 de fete, e un liceu, o școală comercială, o școală de meserii, o școală secundară de fete, o școală profesională.

Liceul, care are o clădire măreață, este întemeiat în 1864 ca gimnaziu și poartă numele sfântului Petru și Pavel.

Sunt 23 de biserici ortodoxe, 2 creștine eterodoxe și un templu israelit.

Ploeștii sunt un oraș industrios: tăbăcării, boiangerii, dogării, rotării, fabrici de săpun, de lumânări, de fringhii, de punji, de lăzi, de flanele, etc., toate sunt o dovadă de activitate rodnică.

Comerțul d'asemenea este foarte activ, mai ales comerțul de băuturi spirtoase, de coloniale, de lemnărie, etc.

Pentru ajutorul bolnavilor, orașul are trei spitale: Spitalul Comunal, Spitalul Boldescu și Spitalul Militar.

Are un tribunal și 2 judecătoriai.

Ca organizare militară, face parte din teritoriul corpului III de armată și din divizia V (Buzău). Este reședința brigăzii 9 de infanterie și are 2 regimente de infanterie (No. 7 și No. 32), 2 escadroane de călărași și o secție de pompieri din regimentul I de artilerie.

Așezat în drumul a trei linii ferate principale: București-Iași, București-Galați și București-Sinaia. Ploeștii sunt stație de drum de fier din 1872; clădirea gării este una din cele mai frumoase din țară. Orașul face progrese repezi din toate punctele de vedere și are mare viitor.

PARERI SI PROPUNERI

Primim din partea d-lor Edgar Th. Aslan și Constantin Ioanid o interesantă propunere provocată de incidentul vizitei fraților noștri, din care propunere extragem următoarele:

Ne-am pătruns și noi de mândria fraților și i-am văzut ce pot, și am simțit ce inimă bate în pieptul lor.

Credem că cei mai mulți dintre dâșii au plecat cu convingerea că munții și apele nu ne mai pot despărți sufletește, că nici stăpânirea geniului politic modern nu poate stăvilii sufletul unui neam întreg.

Și au plecat cu încredințare că acest neam care a știut să-și trăiască trecutul cu atâta putere, care și-a păstrat cu atâta mândrie prin mijlocul atâtor dureri și nenorociri trăsăturile sale de căpetenie, are de îndeplinit pentru vremea ce va să vie, o mare misiune în aceste locuri stropite cu sânge și udate cu lacrimile noastre, are de săvârșit o menire care trebuie să fie un sfânt ideal al tuturor Românilor.

Pentru întărirea credinței în acest ideal, socotim că ar fi bine, ca din timp în timp — din 5 în 5 ani de pildă, sau cum se va hotărî mai în urmă — să se făurească la o dată hotărîită anumite sărbători, cari să fie ale neamului întreg, la cari să vie toți Ro-

mâinii de pretutindenea să sfătuiască între ei nevoile și rosturile lor pentru îndrumarea culturală ce trebuie să se dea națiunii.

Aceste sărbători culturale, să cuprindă în sine toată manifestarea românească în știință, artă și literatură.

Intemeerea și întruchiparea acestor sărbători să se încredințeze unei comisiuni centrale, principale, cu excluderea absolută a oricăror tendințe și influențe politice.

Din această comisiune vor face parte delegații tuturor centrelor secundare din diferitele provincii locuite de Români.

Aceste sărbători vor fi încadrate cu concursuri de jocuri naționale, de exerciții atletice cât mai apropiate de tradiția clasică, astfel cum ele se îndeplinesc astăzi la cele două universități din Anglia, la Oxford și Cambridge; în ceace privește conferințele literare și artistice, ele se vor transforma și ele în concursuri la toate acestea neputând să ia parte decât Românii.

Se va mai ține un concurs — tot numai între Români — pentru alegerea unui rege țințaș al tuturor Românilor. Să se insiste cât mai mult asupra importanței acestui concurs.

Premiile cari se vor împărți să fie de o astfel de importanță, încât să poată crea o adevărată emulație, și să fie o răsplată îndestulătoare pentru cei cari vor face sacrificii în vederea căpătării lor.

Locul unde aceste sărbători se vor petrece, vor fi: actualele arene romane, localul societății de dare la semn, precum și un stadiu ce se va construi posterior, luându-se în seamă nevoile multiplelor concursuri.

Dacă ideile expuse mai sus ar prinde în marea masă a Românilor, s'ar putea întocmi și un program amănunțit, care ar rămâne, în urmă să fie discutat, îndreptat și complectat.

* * *

D. Costache Stănilă, învățător, com. Coșlugea, jud. Constanța, într'o interesantă comunicare ce ne-o trimete vorbește despre balurile ce ce dau în localurile de școală din sate și crede că asemenea petreceri care imită unele obiceiuri din oraș, sunt dăunătoare pentru viața sătenilor. În multe sate se observă că flăcăii și mai ales fetele nu mai joacă bucuroși hora și alte danțuri românești ci se silesc să învețe jocuri orășenești.

De acea d-sa sfătuește pe toți învățătorii care iau parte la organizarea serbărilor ce se dau în jurul școlii din sat, fie pentru alt scop nobil, să cuprindă în programul lor mici cuvântări, mici piese de teatru jucate de școlari, sau adulți, coruri etc; iar la sfârșit se poate întinde o horă pentru ca să nu se uite danțurile strămoșești.

Comunicarea se încheie astfel :

«Termin, rugând să nu se ia în nume de rău toate cele scrise. Nimic nu este spus cu patimă; toate sunt fapte ce se petrec în jurul celui care are onoarea le aduce cunoștinței d-v. și cu cât mă întristez de urmările distrugătoare a tot binele ce lasă ele, cu atât doresc îndreptarea lor, pe care îmi place și nădăjduesc a o crede.»

— Pâinea cerșită este amară, pâinea furată este lucru de spânzurătoare; însă lucrul bun îl bine cuvântează Domnul.

Cronica Săptămânii.

Dela manevrele regale.

Anul acesta, manevrele regale s'au făcut pe terenul dintre Ulmeni și Ploești, județul Prahova, și au avut pe scurt următoarea temă :

O armată zisă de est, înaintează din Focșani prin Buzău către București. Un corp din această armată are însărcinarea de a înainta prin Buzău la Ploești și să cuprindă acest oraș, înlesnind astfel mersul trupelor rămase în urmă. În această vreme o armată, zisă de vest, este strânsă în București și împrejurimi. Din această armată, un corp trimis la Ploești are porunca de a pune mâna pe toate trecerile peste apa Cricovului și de a nu lăsa pe vrăjmaș să înainteze.

Vineri 29 Septemvrie, M. S. Regele, după sfârșitul manevrelor Regale, a rostit la prânzul ce s'a dat la cuartierul Regal, la Ploești următoarele cuvinte :

«Cu vie bucurie am salutat din nou corpul al 3-lea pe câmpul de manevră, și de astă dată aproape de Ploești, care s'a deosebit în toate împrejurările prin avântul său patriotic. Aceste frumoase s'înțiminte au și îndemnat pe cetățeni să ridice în sânul lor cel d'întăiu monument în amintirea războiului, închinându-l batalionului al 2-lea de vânători. Cu drept cuvânt strălucește în mijlocul orașului acest semn de recunoștință, fiind că erau bravii prahoveni, cari au renoit la Grivița vitejia strămoșească. Generația de astăzi trebuie să păzească cu sfințenie ce a fost dobândit prin sângele celor mai vrednici fii ai Țării, conducătorii armatei însă au datoria să îngrijească ca virtuțile războinice să fie și să rămâie de-apururea vii în inimile ostașilor. Sigur fiindcă corpul ofițeresc va veghiă necurmat ca armata să fie oricând pregătită pentru înalta sa chemare, ridic paharul Meu în onarea corpului al 3-lea, care și-a atras și astă dată mulțumirea Mea».

Aceste cuvinte ale M. S. Regelui fiind vii aclamate de cei de față, Suveranul, luând din nou cuvântul, a urmat astfel :

«Implinesc o dorință care-Mi este deosebit de scumpă, închinând al 2-lea pahar pentru județul Prahova și orașul Ploești, cari M-au întâmpinat cu atâta bucurie și căldură. Strălucita primire și aclamațiile entusiaste, cari au găsit un răsunset recunoscător în inima Mea, va rămâne o amintire dulce de șederea Mea în mijlocul d-voastră. Mulțumindu-vă pentru toate dovezile de dragoste arătate Mie și Familiei Mele, urez județului și orașului, cari au luat o dezvoltare așa de însemnată pentru bogăția solului și prin comerciul său, un viitor fericit. În sănătatea locuitorilor din Prahova și din Ploești!».

Congresul științelor sociale.

Congresul acesta a fost de o mare însemnatate, căci în el s'au desbătut chestiuni privitoare la ridicarea stării fizice, morale și culturale și economia poporului Român.

Congresul științelor sociale s'a deschis la 24 Septemvrie în sala Ateneului sub președinția d-lui C. G. Disescu, prof. universitar și a ținut patru zile.

S'au discutat chestiuni ca: mortalitatea copiilor la săteni, locuințele, hrana sătenilor, condițiile de traiu ale muncitorilor români, presa și rolul ei în societate, viața morală și culturală a săteanului, îmbunătățirea gospodăriei rurale, neamul românesc în Austro-Ungaria, organizarea sindicatelor agricole, starea populației din regiunile muntoase, etc.

Când se va publică anuarul acestui congres, ne vom face datoria de a publică o dare de seamă mai pe larg.

Sosirea Românilor din ținutul Bârsei, în Capitală.

Sâmbătă, 30 Septemvrie, seara, au sosit în Capitală 600 de excursioniști români din ținutul Bârsei, sub conducerea S. Sale Protopopului Voinea din Brașov.

La gara de Nord li s'a făcut o primire frumoasă.

D. M. Cantacuzino, a salutat pe excursioniști în numele Capitalei. Excursioniștii, formând cortegiu cu mulțimea ce le eșise în întâmpinare, au străbătut calea Griviței, calea Victoriei, str. Carol, Rahovei până la Bragadiru, salutați pretutindeni de orașenii ce staționau pe strade.

La Bragadiru li s'a servit oaspeților o masă, după care au fost găzduiți parte la seminar, parte la cazarma vânătorilor.

Primăria Capitalei a dat în sala Bragadiru, un banchet în onoarea oaspeților ardeleni.

S'au ridicat tuasturi de următoarele persoane: D. M. Cantacuzino, primarul Capitalei; Protopopul Voinea și preotul Comănescu, cari au închinat pentru Români din regat. D. Delavrancea crede că singura noastră scăpare e înălțarea chestiei naționale. Mai tuastează d-nii Disescu, dr. Leonte, etc.

Toma Breciu, de dincolo, a cântat cu mult foc o doină din Ardeal, însufletind pe toți.

După vizitarea expoziției oaspeții noștri au făcut o călătorie la Constanța.

Țăranii din Tecuclu la Expoziția Națională

Un însemnat număr de țărani și țărance din comunele județului Tecuci au vizitat în zilele de 1 și 2 Octomvrie Expoziția Națională.

În arenele romane s'a celebrat și nunta a doi tineri tecuceni din com. Nicorești.

Nuntașii au venit la arene, după datină, în căruțe, cu brad și în strigățele vesele ale nuntașilor.

În arene eră un public numeros, strălucind admirabile costume românești de prin toate ținuturile.

Insureștii au trecut pe o estradă din mijlocul Arenelor, unde S. S. Nifon vicarul Mitropoliei, a celebrat căsătoria.

Corul dela Doamna Bălașa a dat răspunsurile. Nași au fost d. Ioan Lahovary, ministrul de domenii, și d-ra Margarita Lahovary.

După cerebrarea căsătoriei, mirii și toți nuntașii au întins hora în Arene, în aplauzele obștești.

Dela Arene, nuntașii s'au dus însoțiți de cântece și chiuituri la Ospătăria țărănească, unde au petrecut până noaptea târziu.

Deschiderea școalei de adulți în Capitală.

Duminică 1 Octomvrie, a avut loc în localul școalei Adrian, festivitatea deschiderii școalei de adulți. Cu acest prilej s'a sărbătorit și jubileul de 10 ani dela înființarea primei școale de acest fel. Serviciul divin a fost oficiat de preotul Ștefănescu în

asistența d-lor : Fain, directorul general al școlii, d. Cristescu, L. Peorcovski, d-nei S. Gheorghiu-Smara, membrii corpului profesoral și a numeroșilor comercianți frunțași ai capitalei. Cuvântarea de deschidere a rostit-o d. Pomponiu, directorul școlii de adulți, care a arătat însemnătatea unor asemenea școli și înrâurirea lor bine-făcătoare asupra poporului.

Elevii înscriși sunt în număr de 123.

Cursurile se vor ține în localul școlii Adrian de trei ori pe săptămână.

Sfîntirea Internatului român de băeți din Cernăuți.

În Cernăuți s'a ridicat din fondurile societății pentru cultura și literatura română din Bucovina o clădire frumoasă de școală, care va servi de internat pentru fiii de români.

Sfîntirea acestui local s'a făcut joi, 21 Septemvrie trecut. Serviciul religios s'a oficiat de către I. P. S. Mitropolitul de Repta și de cler. Sala de serbare, frumos decorată gemea de un public ales, care a ținut să fie de față la sărbătoarea această românească.

După sfârșirea slujbei religioase a vorbit bătrânul președinte al societății, d-l Dionisie Bejan, Președintele țării, d-l dr. Bleyleben, locțiitorului mareșalului țării, d. dr. Smal Stoki, primarul orașului, apoi secretarul societății, d. Dori Popovici.

După amiază s'a jucat piesa «Nunta țărănească», care a izbutit de minune.

În internatul dela Cernăuți se cresc 250 de fii de români.

Serbarea zilei Sf. Sofii la Brașov.

Duminică 1 Octomvrie s'a serbat cu o deosebită solemnitate la Brașov ziua Sf. Sofii, patroana școlilor române. După oficierea serviciului divin la biserica Sf. Ntculae, s'a format o procesiune în frunte cu preoții : dr. Saftu și Priscu. Ajungând la liceu, d-l profesor Alexandru Bogdan a ținut o conferință asupra limbei și literaturii populare. Serbarea s'a încheiat printr'un cântec executat de corul elevilor.

Legătura clerului grecesc din Macedonia cu bandele grecești.

Se vestește din Constandinopole că însărcinatul de afaceri al Angliei, a arătat Porții că mitropolitul din Drama, Chrysostomos, nu se astâmpără și menține legături cu bandele grecești, ajutându-i cu bani. Poarta a declarat că va cercetă.

În orașul Constanța mai mulți tineri au întemeiat un cerc de lectură intitulat «Cultura» al cărui scop se înțelege, din chiar numele său, dar care în special urmărește întemeierea unei bibliotecii publice.

== În ziua de 23 Octomvrie 1906 orele 10 a. m., se va ține a II-a licitațiune cu oferte scrise și sigilate în localul pepinierii Drăgășani, pentru vânzarea sculelor și obiectelor scoase din uz notate în tablou, ce însoțește anunțul No. 52.739 din 17 Iulie 1906, publicat în «Monitorul Oficial» No. 91 din 22 Iulie a. c.

Aceste scule și obiecte se pot vedea în toate zilele de lucru (orele 9- 12 și 3-6) la pepinieră.

== În ziua de 11 Octomvrie orele 10 a. m., se va ține o nouă

licitațiune atât în localul Ministerului Domeniilor, cât și la Prefect. de Romanâți și Vaslui, pentru vânzarea grânelor dela Fermele Model «Studina și Laza».

Cantitatea grânelor și condițiunile vânzării sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 118 din 23 August 1906.

= S'a scos din licitație publică apartamentul No. 2, etaj II din palatul Eforiei de pe B-dul Elisaveta, publicat în «Monitorul Oficial» No. 136 din 1906.

= Eforia Spit. Civile are de vânzare la pepiniera Brebu județul Prahova (gara Doftana) o cantitate însemnată de: Meri, Peri, Pruni, Cireși, Castani domestici etc., diferite varietăți, cele mai bune, garantate. Prețurile sunt pe bucată:

De 2 ani altoiți, lei 0,70; de 3 ani altoiți, lei 1,10; de 4 ani altoiți, lei 1,50; dela 5 ani în sus 0,50.

Asemenea are disponibilă o cantitate însemnată de foioși și reșinoși la pepinierile:

Mânciurile jud. Prahova (gara Poiana), Măxineni Corbu, jud. Râmnicu Sărat (gara Independenței) cu prețurile următoare:

Cu 8 centime una bucată Molid de 11 ani repicat.

« 6	«	«	«	«	9	«	«
« 10	«	«	«	Nuc	« 7	«	«
« 30	«	«	«	Larice	« 4	«	«
« 6	«	«	«	Frasin	« 7	«	«
« 6	«	«	«	Dud	« 6	«	«
« 5	«	«	«	Beg. cat.	« 7	«	«
« 3	«	«	«	Brad.	« 4	«	«

Paltini, Jugastri, Frasini dela 7—8 ani 0,20 bani bucata.

Pentru comenzi mai mari de 1.000 de bucăți se face reducere.

Scosul, ambalatul și transportul privesc pe cumpărători.

Pentru orice informațiuni a se adresa în scris sau verbal în orele de serviciu la sect. Silvică a Eforiei Spitalelor Civile din București, B-dul Elisabeta No. 3; dela 8—1 a. m.

= Mișcarea râmătorilor pe timpul dela 9, 16 și 25 August până la 15, 24 și 31 August 1906:

Aflați 813, intrați — total 813. Eșiți — slabi 87, grași 726 Total 813

> 813, » — > 813. > 42 > 87, > 684 > 771

> 747, > 80 > 827. > — > 167, > 660 > 827

= Iată rezultatul mulgerii oilor pe rase, dela ocria statului dela Anadchioi (Constanța) în luna Iulie 1906:

Rasa Friză-Tigae, media pe zi 0,616 gr. de oaie; Merinos-Tigae, idem 0,477 gr. de oaie; Southdown-Tigae-albă, idem 0,463 gr.; Merinos Spancă, idem 0,383 gr. de oaie; Merinos, idem 0,350 gr.

= D-l Th. Daniilescu învățătorul școlii din Farcașa, Suceava, a achitat și pe anul al 9-lea abonamentul pentru elevii cl. V și VI ai școlii normale «Vasile Lupu» din Iași, la revista noastră.

= Administrația Casei Bisericii a adus la cunoștința preoților că în conformitate cu noua lege pentru fabricarea și vânzarea lumânărilor de ceara, sunt oprîți de a mai fabrica lumânări și, de a le desface credincioșilor.

= S'a prelungit până la 15 Octomvrie 1906, termenul pentru depunerea la direcțiunea generală a serviciului sanitar a celui mai bun model de cuptor mobil, uscător de porumb, care ar putea servi și pentru coacerea pâinii, și pentru care se va da un premiu de 1000 lei.

LICITAȚIUNI

În ziua de 16 Octomvrie 1906, ora 10^{1/2}, a. m., se va ține la Eforie, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru închirierea pe termen de 3 ani, cu începere dela 26 Octomvrie 1906, a ¹/₂, din prăvălia No. 4, din palatul Eforiei, de pe Bulevardul Elisabeta din Capitală.

Garanție provizorie lei 250.

= Idem pentru darea în întreprindere a lucrărilor de despotmolirea canalului principal de pe moșia Măxineni-Corbu din jud. R.-Sărat.

Devizul în sumă de lei 5.850.

= Idem pentru vânzarea spre exploatare a 23.615 arbori de esență gorun, fag și diverse specii din pădurea Ciofrângenii, cantoanele Făureasa și Sava, pendinte de comuna Ciofrângenii-Poenari, jud. Argeș.

Vânzarea se face cu condițiile generale publicate în «Monitorul Oficial» No. 108 din 10 August 1906 și în baza regulamentului de licitațiuni, publicat în «Monitorul Oficial» No. 6 din 9 Aprilie 1906.

Pentru a fi admiși la licitație concurenții trebuie a depune ca garanție provizorie suma de lei 4 000

Vânzarea se face pe arbore, iar estimăția este de lei 1 bani 30 arborele

Ofertele vor fi redactate conform modelului de mai jos:

OFERTĂ

Subsemnatul, domiciliat în
sunt amator a lua în exploatare din pădurea
situată în județul publicată a se vinde spre exploatare
prin «Monitorul Oficial» No. din și ofer lei . . .
pe

Declar că am deplină cunoștință de condițiunile generale și speciale de exploatare a acestor și mă oblig a le respectă.

Depun odată cu aceasta și lei în garanție provizorie prescrisă de condițiunile speciale.

Semnătura,

= La 18 Octomvrie 1906, orele 10 a. m., pentru săpunul ordinar și seul topit necesar Depozitului în exercițiul 1906—1907.

— La 19 Octomvrie 1906, orele 10 a. m., pentru 100 perechi papuci pentru bărbați, 100 perechi papuci pentru femei, 50 perechi papuci pentru copii și 100 perechi pantofi pentru Ospiciul Pantelimon.

— La 28 Octomvrie 1906, ora 10^{1/2}, a. m., pentru rearendarea în calcul d-lui Gh. Arsenie pentru neplata de arenze, cu începere dela data aprobării a moșiei Vatra schitului Fedeleșoiu-Runcu, comuna Fedeleșoiu Fețeni, jud. Argeș, pe restul periodului 1902—1917.

Garanție provizorie lei 3.410.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile speciale, precum și orice informațiuni se pot lua la Serviciul Domenial, secția Bunurilor, în toate zilele și orele de lucru, între orele 10—12 a. m.

Licitațiile se vor ține conform art. 72—83 din legea comptabilității publice.

Poșta Redacției.

= Legenda «Pafa» nu prezenta destul interes spre a se publica în revista noastră.

= «Din Copilărie», de A. G. nu se poate publica, nefiind potrivit pentru revista noastră. Asemenea nu se pot publica: «Monedele găurite», de I. P., poezia «Chemare părintească», legenda «Dracul și Pustnicul», poezia «Românilor din Bucovina», «La Scaloian», «Legenda măței», de M. U., «Daftăr di pi matematici», de B., «Predică despre sinucidere», de un student, «Despre traiul nostru din țară și alte meleaguri», de B., «Patimă», de D. I. M., «Teatru cu bal» și «Glume» de H. L.

„S T E A U A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kallindern, *Președintele Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, fost Ministru, profesor universitar. — *Secretar*, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar. — *Membri:* Petre Gârboviceanu, fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, fost senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membri înscriși și cotizațiunii plătite (urmare).

Dimitrie Atanasiu (Damian-Dolj), 2 lei; Maximilian Peraanu (Damian-Dolj), 2 lei; Ion Stăvărache (Damian-Dolj), 1 leu; Ioan Ștefănescu (Damian-Dolj), 1 leu; Stan Gană (Damian-Dolj), 1 leu; Tănăsie Dimulescu (Damian-Dolj), 1 leu; Nicola Murgășanu (Damian-Dolj), 1 leu; Gheorghe St. Drăgan (Damian-Dolj), 1 leu; Ștefan Popescu (Damian-Dolj), 1 leu; Gh. Ion Ciuciuc (Damian-Dolj), 1 leu; Nae Buculescu (Damian-Dolj), 1 leu; Ștefan Anghel (Damian-Dolj), 1 leu; Ștefan M. Gescu (Damian-Dolj), 1 leu; Pătru V. S. Guță (Damian-Dolj), 1 leu; Gh. R. Barbu (Damian-Dolj), 1 leu; Antonie Dragomir (Damian-Dolj), 1 leu; Florea T. Filimon (Damian-Dolj), 1 leu; Ion N. Preda (Damian-Dolj), 1 leu; Marin Vespea (Damian-Dolj), 1 leu; Gheorghe N. Mihaiu (Damian-Dolj), 1 leu; Ion P. Groza (Damian-Dolj), 1 leu; Gh. I. Mihaiu (Damian-Dolj), 1 leu; Parasciv Roșu (Damian-Dolj), 1 leu; Ion Gorganu (Damian-Dolj), 1 leu; Gheorghe Avram (Pisc-Dolj), 1 leu; Ianoși Ene (Pisc-Dolj), 1 leu; Vladimir Ivanovici (Pisc-Dolj), 1 leu; Ilie N. Tincă (Pisc-Dolj), 1 leu; Stan Dobrescu (Pisc-Dolj), 1 leu; Iorgu Ristea (Pisc-Dolj), 1 leu; Ion C. Treanță (Damian-Dolj), 1 leu; Ștefan I. Ilie Știrbu (Pisc-Dolj), 1 leu; Gh. C. Vântu, profesor (Huși), 3 lei; Irimia Gheorghiu, avocat (Huși), 3 lei; Lonida Constantin, proprietar (Huși), 3 lei; Gh. Andreescu, avocat (Huși), 3 lei; Constantin Garofeanu, avocat (Huși), 3 lei; A. Popovici, profesor (Huși), 3 lei; Econom I. Andreescu, profesor (Huși), 3 lei; C. C. Călin, profesor 3 lei; V. R. Rale, proprietar (Huși), 3 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1906 și până în prezent este de 1.760; iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 10.395 lei și 40 bani.

(Va urma în numărul viitor).

D-ului Ioan M. Popescu din Căciulați
Dirigintele școlii comuna Cocloc
jud. Ilfov

prin Gara Periş.

„Librăria Națională“

Societate Cooperativă pe Acțiuni.

București, 45-47, Calea Victoriei.

Furnizoare a Ministerului de Instrucțiune și Culte, a Ministerului de Domenii, a Primăriei București, a Prefecturii Ilfov, a Căilor Ferate Române, etc.

Infinitată de membrii corpului didactic, pentru a edita cărțile școlare și a ieftini materialul școlar.

Se recomandă D-ilor Invățători, pentru a le furnisă orice cărți didactice și tot materialul școlar.

In anul școlar trecut peste 1000 de d-ni Invățători și-au adresat comanda d-ilor „Librăriei Naționale“ și au rămas pe deplin mulțumiți de modul prompt și cinstit, cu care au fost serviți.

Rabat de 20% la cărțile școlare și la cărțile de citire oficiale, pentru d-nii Invățători.

Mare depozit de hârtie.

Articole de pictură.

Furnituri pentru d-nii Ingineri și Arhitecți.

Registre pentru d-nii Proprietari.

Imprimare pentru Băncile Populare.